

lig Rigdom til at kunne have sit Hjem i Kommunen, beholder han sin Valgret. I en berømt Fortolkning af Valgretsforliget af 15. December 1908, slaar det ærede Medlem fra Assens dette fast med Fir-tommessøm. Man kan nok læse det ud af Loven, men han spigrer det udtrykkelig fast. Det ærede Medlem skriver, at kortere eller længere Fraværelse fra Kommunen bliver uden Betydning, naar kun Bopælen bevares. Men saa fortsætter han: Hensigt at vende tilbage kan ikke anses tilstrækkelig til at afværge Afbrydelse. Altsaa, hvis en Arbejder drager nogle Maaneder fra sin Kommune, fordi han ikke kan faa Arbejde der, men Arbejdet kalder ham andet Sted, kan det ikke nytte, at han har den Hensigt at vende tilbage. Selv om han er ganske paa det rene med, at det er midlertidigt Ophold, han tager i en Nabokommune for at faa ordentligt Arbejde, kan det ikke nytte, at han har til Hensigt at vende tilbage. Hvis han ikke har Raad til at have en Lejlighed staaende ledig hjemme i Kommunen, mister han sin Valgret. Men Rigmanden, der rejser et halvt Aar til Udlandet og har Raad til at lade sin Lejlighed staa ledig, beholder sin Valgret. Det er den Forskel, det ærede Medlem fra Assens gør paa løse Folk af Underklassen, der miste deres Valgret, og løse Folk af Overklassen, der bevare den.

De løse Folk af Overklassen, der rejse frem og tilbage og ikke interessere sig Gnist for deres Kommune, ikke købe deres Varer der, ikke gøre noget Arbejde der og ikke deltage i det almindelige Liv der, de kunne have Valgret to Steder, og de kunne vælge, hvor de ville have Valgretten og gøre den gældende, og de kunne endog vælge det paa selve Valgdagen. Det ærede Medlem slaar udtrykkelig fast i Note 12 til § 1, at en Vælger, som har Bopæl paa flere Steder, behøver ikke før Valgdagen at bestemme, hvor han vil gøre sin Valgret gældende. Og hvem det ærede Medlem særlig tænker paa, fremgaar af Note 4: „Landliggere, der Aar efter Aar tage Sommerophold i samme Kommune og hele Aaret have en Bopæl til Raadighed (Leje eller Eje) dersteds, kunne bestemme at ville gøre Valgret gældende i Landstedets Kommune“. Altsaa, en Grosserer her i København kan paa Valgdagen i Marts Maaned om Morgenen bestemme, om han vil stemme her i København eller f. Eks. ude i Søllerød. Han kan selv afgøre, hvor han tror, at han kan aflevere sin Stemme med mest Nyttetvirkning for

sig og sit Parti og sine økonomiske Interesser. Saa liberalt fortolker det ærede Medlem fra Assens Valgloven, naar det gælder om at varetage Overklassens Interesser.

Det ærede Medlem taler om dem, der ikke gide være i en Kommune i to Aar, og han fortsætter: de, der ikke have saa megen Interesse, at de ønske at opholde sig i Kommunen i mere end et Aarstid. Det ærede Medlem synes ikke at have meget Begreb om Arbejderklassens Kaar, thi der er ikke Tale om at „gide“ opholde sig i en Kommune. De allerfleste Arbejdere ønske at være saa længe som muligt i deres Hjem, hvor de have deres Familie osv., men de kunne drives af Nød og Sult til at søge Arbejde andet Sted. De sidste Aars Arbejdsløshed har jaget Arbejdere i Titusindvis fra København og mange Købstæder ud i Provinsen, ud paa Landet, til Udlandet osv. Det er ikke, fordi de ikke gide være i København, de ønskede inderlig gerne at blive her og have deres Arbejde her, hvor de ere vant til det, men af økonomiske Forhold, af det Samfund, det ærede Medlem og hans Parti holde saa stærkt paa, drives de ud. Og saa taler det ærede Medlem fra Assens haanende om dem, der ikke gide være to Aar i en Kommune, om dem, der ikke have saa megen Interesse for Kommunen, at de ønske at opholde sig der mere end et Aarstid.

Det ærede Medlem siger — det findes Spalte 2182 —, at man skal ikke aabne Adgang for Mennesker, der ikke en Gang komme til at give Skat til Kommunen. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har sine Øjne, thi naar han læser det Forslag, som her foreligger, forudsætter det ligesom den gældende Valglov, at der skal svares Skat. Fordi man mildner Opholdsbestemmelsen, stryger man ikke Skattebestemmelsen. Der har det ærede Medlem simpelt hen talt hen i Vejret uden at tænke over, hvad han sagde. Det ærede Medlem talte om løse Arbejdere, han kunde ogsaa tale om løse Arbejder, løse Produkter, løse Argumenter. (*Berntsen: Hør!*). Ja, det kunde han. Det vilde det ærede Medlem gøre vel i at raabe Hør til, naar han selv taler. Jeg tror, det ærede Medlem trænger i høj Grad til en saadan Paamindelse fra sig selv. Her har jeg grebet ham i en rent løs Argumentation, der ikke har Spor af Holdpunkt i Virkeligheden, thi der er ikke Tale om at aabne Adgang for Mennesker, der ikke svare Skat. Efter det foreliggende Forslag skulle de svare Skat for at